

Lieta C-580/23

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 21. septembris

Iesniedzējtiesa:

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Zviedrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 20. septembris

Prasītāji:

Mio AB

Mio e-handel AB

Mio Försäljning AB

Atbildētājs:

Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag

Pamatlietas priekšmets

Autortiesību pārkāpums

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums, kas iesniegts saskaņā ar LESD 267. pantu un ar ko tiek lūgts interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2., 3. un 4. pantu

Prejudiciālie jautājumi

1. Novērtējot, vai uz lietišķās mākslas objektu ir attiecināma plašā autortiesību aizsardzība kā uz darbu Direktīvas 2001/29/EK 2., 3. un 4. panta izpratnē, kā būtu jāveic pārbaude – un kādi faktori ir vai būtu jāņem vērā –, lai noteiktu, vai objekts atspoguļo tā autora personību, izpaužot viņa veiktas brīvas un radošas izvēles? Šajā ziņā jautājums it īpaši ir par to, vai oriģinalitātes pārbaudē īpaša uzmanība būtu jāpievērš faktoriem, kas saistīti ar radošo procesu, un autora skaidrojumam par konkrētajām izvēlēm, ko viņš ir izdarījis, radot objektu, vai faktoriem, kas attiecas uz pašu objektu un radošā procesa galīgo rezultātu, un vai pats objekts piešķir izpausmi mākslinieciskajai iedarbībai.

2. Lai atbildētu uz 1. jautājumu un jautājumu par to, vai lietišķās mākslas objekts atspoguļo tā autora personību, izpaužot viņa veiktas brīvas un radošas izvēles, cik liela nozīme ir tam, ka

- a) objekts sastāv no elementiem, kas ir atrodami kopējos dizainparaugos?
- b) objekta pamatā ir zināms agrāks dizainparaugs vai pastāvoša tendence dizainparaugu jomā, un tas veido šāda agrāka dizainparauga vai pastāvošas tendences variantu?
- c) identisks vai līdzīgs objekts ir radīts pirms vai – neatkarīgi un nezinot neko par lietišķās mākslas objektu, kuru tiek prasīts aizsargāt kā darbu, – pēc attiecīgā objekta radīšanas?

3. Kā būtu jāveic līdzības novērtējums – un kādai līdzībai ir jābūt –, izvērtējot, vai uz lietišķās mākslas objektu, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, attiecas darba aizsardzības apjoms un vai ar to tiek pārkāptas ekskluzīvas tiesības uz darbu, kas saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 2., 3. un 4. pantu ir jāpiešķir autoram? Šajā ziņā jautājums it īpaši ir par to, vai pārbaudē būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, vai objektā, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, ir atpazīstams darbs, vai arī tam, vai objekts, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, rada tādu pašu vispārējo iespaidu kā darbs, un kam vēl pārbaudē būtu jāpievērš īpaša uzmanība.

4. Lai atbildētu uz 3. jautājumu un jautājumu par to, vai uz lietišķās mākslas objektu, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, attiecas darba aizsardzības apjoms un vai ar to tiek pārkāptas ekskluzīvās tiesības uz darbu, cik liela nozīme ir:

- a) darba oriģinalitātes pakāpei attiecībā uz darba aizsardzības apjomu?
- b) tam, ka darbs un lietišķās mākslas objekts, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, sastāv no elementiem, kas atrodami kopējos dizainparaugos, vai to pamatā ir zināmi agrāki dizainparaugi vai pastāvoša tendence dizainparaugu jomā, un tie veido šādu agrāku dizainparaugu vai pastāvošas tendences variantus?

c) tam, ka cits identisks vai līdzīgs objekts ir radīts pirms vai – neatkarīgi un nezinot neko par darbu – pēc darba radīšanas?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2., 3. un 4. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk
(Likums 1960:729 par autortiesībām uz literārajiem un mākslas darbiem)

Saskaņā ar 1. pantu personai, kura ir radījusi literāru vai mākslas darbu, ir autortiesības uz šo darbu neatkarīgi no tā, vai tas ir:

1. izdomāts vai aprakstošs attēlojums rakstiskā vai mutiskā formā,
2. datorprogramma,
3. muzikāls vai skatuves darbs,
4. kinematogrāfisks darbs,
5. fotogrāfisks darbs vai jebkāds cits vizuālās mākslas darbs,
6. arhitektūras vai lietišķās mākslas darbs vai
7. darbs, kas izteikts citā veidā.

Saskaņā ar 2. pantu autortiesības, ievērojot konkrētus ierobežojumus, ietver ekskluzīvas tiesības rīkoties ar darbu, izgatavojot tā kopijas un darot to pieejamu sabiedrībai tā oriģinālformā vai grozītā formā, tulkojumā vai adaptācijā, citā literārā vai mākslinieciskā formā vai izmantojot citu metodi. Kopiju izgatavošana ietver jebkādu tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu darba izgatavošanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji. Darbs tiek darīts pieejams sabiedrībai citastarp tad, ja darbs tiek nodots sabiedrībai vai ja darba kopijas tiek piedāvātas pārdošanai, nomaī vai patapināšanai vai citādi izplatītas sabiedrībai.

Saskaņā ar 53. panta b) punktu tiesa var aizliegt turpināt šo pasākumu personai, kura veic pasākumu vai piedalās pasākumā, ar ko tiek pārkāptas autortiesības, pretējā gadījumā piemērojot sodu.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Lietas dalībnieki ir *Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag* (turpmāk tekstā – “*Asplund*”), no vienas puses, un *Mio AB*, *Mio e-handel AB* un *Mio Försäljning AB* (visi kopā turpmāk tekstā – “*Mio*”), no otras puses. *Asplund* ražo un izstrādā dažādas dekoratīvās interjera preces un mēbeles. *Mio* nodarbojas ar mazumtirdzniecību mēbeļu un mājokļa dekorāciju nozarē.
- 2 *Asplund* produktu klāstā ir *Palais Royal* mēbeļu sērijas ēdamgaldi (turpmāk tekstā – “*Palais galdi*”), kuru attēls ir sniegts turpmāk.

- 3 *Mio* produktu klāstā ir *Cord* mēbeļu sērijas ēdamgaldi (turpmāk tekstā – “*Cord galdi*”).
- 4 *Asplund* 2021. gada oktobrī iesniedza prasību *Patent- och marknadsdomstolen* (Patentu un komerclietu tiesa) pret *Mio* par autortiesību pārkāpumu. Minētajā prasībā *Asplund* citastarp lūdza, lai Patentu un komerclietu tiesa aizliedz *Mio* ražot, tirgot vai pārdot *Cord* galdus, pretējā gadījumā piemērojot sodu. *Mio* apstrīdēja *Asplund* celto prasību.
- 5 *Patent- och marknadsdomstolen* apmierināja *Asplund* celto prasību. Tā nosprieda, ka *Palais galdi* ir aizsargāti ar autortiesībām kā lietišķās mākslas darbs un ka ar *Mio Cord* galdiem tiek pārkāpta *Palais* galdu autortiesību aizsardzība.
- 6 *Mio* iesniedza apelācijas sūdzību par Patentu un komerclietu tiesas spriedumu un lūdza, lai *Patent- och marknadsöverdomstolen* (Patentu un komerclietu apelācijas tiesa) noraida *Asplund* prasību. Tiesvedībā, kas norisinājās *Patent- och marknadsöverdomstolen*, radās jautājumi par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta

un Padomes Direktīvu 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 *Asplund* būtībā apgalvoja sekojošo. *Palais* galdi ir lietišķās mākslas darbi un ir aizsargāti ar autortiesībām kā darbi. *Mio Cord* galdi ir ļoti līdzīgi *Palais* galdiem, un uz tiem attiecas *Palais* galdiem piešķirtās aizsardzības apjoms. Ražojot *Cord* galdu kopijas un tās darot pieejamas sabiedrībai, *Mio* tādējādi pārkāpj *Asplund* autortiesības uz *Palais* galdiem.
- 8 *Mio* būtībā apgalvoja sekojošo. *Palais* galdi nav aizsargāti ar autortiesībām. Galdiem nepiemīt pietiekama oriģinalitāte, lai uz tiem attiektos autortiesību aizsardzība. *Palais* galdu dizains lielā mērā ir saistāms ar funkcionalitātes un inženiertehniskiem ražošanas apsvērumiem. *Palais* galdu pamatā ir vienkārši kopēju dizainparaugu varianti, un tiem nepiemīt oriģinalitāte. Ja *Palais* galdus uzskata par tādiem, uz kuriem attiecas autortiesību aizsardzība, aizsardzības apjoms jebkurā gadījumā ir ierobežots un ļoti šaurs, ņemot vērā ierobežoto oriģinalitātes pakāpi. Atšķirības starp galdiem ir pietiekamas, lai uz *Cord* galdiem neattiektos *Palais* galdiem piešķirtās aizsardzības apjoms. Katrā ziņā *Cord* galdi nav *Palais* galdu imitācijas. *Mio* ir ražojis *Cord* galdus neatkarīgi, iedvesmojoties no saviem iepriekšējiem dizainparaugiem un starptautiskas tendences izmantot apaļas formas un koka stieņus vai stieņus no citiem materiāliem.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

Jautājums par to, vai lietišķās mākslas objektam piemīt vajadzīgā oriģinalitāte, lai to aizsargātu kā darbu

- 9 Lieta attiecas uz lietišķās mākslas objektu – galdiem. Galvenais jautājums šajā lietā ir par to, vai uz *Palais* galdiem kā lietišķās mākslas objektu attiecas autortiesības kā uz mākslas darbiem. Jautājums par to, vai galdi būtu jāaizsargā kā darbi Direktīvas 2001/29/EK izpratnē, ir jāizvērtē, pamatojoties uz Tiesas judikatūrā noteiktajiem vērtējuma kritērijiem (skat. spriedumus, 2019. gada 12. septembris, *Cofemel*, C-683/17, EU:C:2019:721, 29., 30., 31. un 50. punkts, un, 2020. gada 11. jūnijs, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, 23.–26. un 37. punkts).
- 10 Tomēr *Patent- och marknadsöverdomstolen* tiesas ieskatā nav skaidrs, kā būtu jāinterpretē un jāpiemēro Tiesas spriedumi par darba oriģinalitāti, proti, to, ka objektam ir jāizpauž tā autora veiktas brīvas un radošas izvēles. Konkrētāk, katrā ziņā joprojām neesot skaidrs, kā būtu jāveic konkrētais vērtējums – un kādi faktori ir vai būtu jāņem vērā – jautājumā par to, vai lietišķās mākslas darbs atspoguļo tā autora personību, izpaužot viņa veiktas brīvas un radošas izvēles.

- 11 Viena no interpretācijām varētu būt tāda, ka ir pietiekami, ka autoram ir bijusi iespēja un viņš faktiski ir izdarījis dažādu veidu izvēles objekta radīšanā, ka šīs izvēles nenosaka tehniski apsvērumi, noteikumi vai ierobežojumi un ka šīs izvēles kaut kādā ziņā ir atspoguļotas un izteiktas konkrētajā objektā. Šāda plaša interpretācija tādējādi praksē nozīmētu, ka vērtējuma sākumpunkts ir pats radošais process un autora šajā procesā izdarītās izvēles. Tā arī nozīmētu, ka principā visas izvēles, ko autors izdara radošajā procesā un ko nenosaka tehniski apsvērumi, noteikumi vai ierobežojumi, tiek uzskatītas par brīvām un radošām.
- 12 Šāda interpretācija, kas balstīta uz konkrētajām izvēlēm, kuras autors ir izdarījis objekta radīšanā, varētu nozīmēt, ka tiesai, izvērtējot oriģinalitāti, īpaša uzmanība jāpievērš radošajam procesam un tam, ka autors šajā procesā ir izdarījis izvēles, nevis tam, vai pats objekts – vai radošā procesa galarezultāts – faktiski piešķir izpausmi mākslinieciskajiem centieniem. Jautājums par to, vai objektam piemīt pietiekama oriģinalitāte, tādējādi drīzāk būtu pierādīšanas jautājums, nevis tiesību jautājums.
- 13 Ja oriģinalitātes prasības interpretācija tiktu šādi ierobežota, tas, iespējams, nozīmētu, ka radošajām un brīvajām izvēlēm, kas autoram ir jāizdara un kas jāizpauž ar lietišķās mākslas objektu, tiek izvirzītas salīdzinoši zemas prasības. Tas savukārt varētu novest pie tā, ka autortiesību aizsardzība tiek piešķirta pat objektam, kas var nebūt kvalificējams kā darbi. Turklāt tādējādi pat vienkāršs objekts, kas nav radīts galvenokārt ar māksliniecisku mērķi vai kam katrā ziņā nepiemīt individuāls māksliniecisks raksturs, varētu tikt aizsargāts kā darbi.
- 14 Ja salīdzinoši vienkāršam objektam, kam daudzos gadījumos joprojām var būt liela komerciālā vērtība, būtu piemērojama plaša aizsardzība, ko sniedz autortiesības, pastāvētu negatīvu seku risks konkurencei un inovācijai. Zema prasība attiecībā uz oriģinalitāti arī varētu mazināt autortiesību kā tādu ievērošanu.
- 15 Citas sekas, ko radītu zema oriģinalitātes prasība lietišķās mākslas objektam, būtu tādas, ka tas varētu apdraudēt mazāk plašas dizainparaugu aizsardzības nozīmīgumu. Šajā ziņā varētu arī jautāt, kā zema oriģinalitātes prasība lietišķās mākslas objektam attiektos uz prasību par individuālo raksturu, kas nepieciešams, lai dizainparaugiem varētu piemērot aizsardzību. Lai gan autortiesībām un dizainparaugu tiesībām ir atšķirīgi mērķi, nešķiet, ka tā būtu saprātīga un vēlama norma, lai uz dizainparaugu varētu attiekties autortiesību aizsardzība kā uz darbu, ja tas nav pietiekami individuāls, lai tam tiktu piešķirta dizainparauga aizsardzība. Kā Tiesa jau ir nospriedusi, lai gan dizainparaugu aizsardzība un ar autortiesībām saistītā aizsardzība var tikt piešķirtas kumulatīvi vienam un tam pašam lietišķās mākslas objektam, šī kumulācija tomēr ir paredzama tikai noteiktās situācijās (skat. spriedumu *Cofemel*, 52. punkts). Tomēr pārāk zema oriģinalitātes prasība drīzāk varētu novest pie tā, ka lietišķās mākslas objektam var piešķirt divkārtu aizsardzību vairākumā gadījumu. Šādos apstākļos var tikt apšaubīts tas, kāda funkcija dizainparaugu aizsardzībai būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesībām.

- 16 Savukārt cita interpretācija varētu būt tāda, ka sākumpunktam, lai izvērtētu, vai lietišķās mākslas darbs atspoguļo tā autora personību, paužot viņa veiktas brīvas un radošas izvēles, vajadzētu būt pašam darbam; pašam objektam ir jāatspoguļo autora personība un jāpiemīt noteiktai mākslinieciskuma pakāpei vai jāpiemīt tam, kas vismaz agrāk citastarp Zviedrijā un Vācijā ir ticis uzskatīts par “oriģinalitāti”. Novērtējums saskaņā ar šo interpretāciju varētu nozīmēt, ka objektam ir jāpiemīt noteiktam individuālam raksturam un ka tam ir jābūt kaut kādā ziņā unikālam. Vai, citiem vārdiem sakot, tam ir jābūt objektam, kas ir iemantojis noteiktu neatkarības un oriģinalitātes pakāpi un kas piešķir izpausmi autora individualitātei.
- 17 Šādā novērtējumā galvenā uzmanība tiktu pievērsta tam, vai pats lietišķās mākslas objekts izpauž noteikta veida māksliniecisko iedarbību. Tādējādi sākumpunkts novērtējumā par to, vai objekts būtu aizsargājams, ir pats objekts, nevis autora radošais process un izvēles, ko autors faktiski izdarījis darba radīšanā. Jautājumam vajadzētu būt par to, vai pats objekts ir māksliniecisks sasniegums un piešķir izpausmi mākslinieciskiem centieniem.
- 18 Šādā novērtējumā, it īpaši, ja tas attiecas uz lietišķās mākslas objektu, personai, kas pieprasa ekskluzīvas tiesības, varētu būt jāpaskaidro – un, iespējams, jāpierāda –, kādā veidā ar objektu tiek izpausti mākslinieciskie centieni. Skaidros gadījumos, kad šos elementus var identificēt, vienkārši aplūkojot objektu, situācija tomēr var būt tāda, ka nav nepieciešami vispār nekādi skaidrojumi vai pierādījumi.
- 19 Var arī rasties jautājums par to, vai šādā novērtējumā ir iespējams piemērot noteikta veida papildnoteikumu. Piemēram, var jautāt, vai novērtējumā ir nozīme tam, ka identisks vai līdzīgs objekts ir radīts pirms vai – neatkarīgi un neko nezinošs par objektu – pēc attiecīgā objekta radīšanas. Lai to ilustrētu, var atzīmēt, ka Zviedrijas tiesībās – vismaz iepriekš – ir piemērots tā dēvētais “dublēšanās kritērijs”. Šis kritērijs nozīmēja to, ka, ja objekts var būt neatkarīgas dublēšanās priekšmets, tas neatbilst oriģinalitātes prasībai. Tomēr pats par sevi šis kritērijs nesniedza atbildi uz jautājumu, vai ir izpildīta oriģinalitātes prasība.
- 20 Novērtējot objekta oriģinalitāti, var arī rasties jautājums par to, kāda nozīme ir apstāklim, ka lietišķās mākslas objekts sastāv no kopējos dizainparaugos atrodamiem elementiem vai ka objekta pamatā ir agrāki zināmi modeļi un tas ir šādu modeļu vienkāršs variants. *Patent- och marknadsöverdomstolen* uzskata, ka *per se* nevajadzētu būt šķēršļiem, lai lietišķās mākslas objektu, kas sastāv no kopēju dizainparaugu elementiem, aizsargātu kā darbu. Lai iegūtu autortiesību aizsardzību, noteicošajam faktoram drīzāk vajadzētu būt tam, ka šie dizainparauga elementi ir tikuši izmantoti un kombinēti tādā veidā, ka galarezultāts ir aizsargājams ar autortiesībām kā mākslas darbs. Tomēr attiecībā uz lietišķās mākslas objektu mākslinieciskās jaunrades, kas balstīta uz zināmiem dizainparauga elementiem, tvērums bieži vien ir šaurāks. Attiecīgi agrāk zināmu modeļu vienkārši varianti kā sākumpunkts diez vai var piešķirt izpausmi tādām

māksliniecisko centienu veidam, kāds nepieciešams, lai objektu aizsargātu kā darbu.

Jautājums par to, vai ar lietišķās mākslas darbu tiek pārkāptas ekskluzīvās tiesības uz darbu

- 21 Šajā lietā radās jautājums par to, kā ir jāveic pārbaude, lai novērtētu, vai uz objektu, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, attiecas – un vai ar to tiek pārkāptas – ekskluzīvās tiesības uz darbu, kas piešķiramas autoram saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 2., 3. un 4. pantu. Būtībā jautājums ir par to, kā būtu jānovērtē līdzība starp darbu un objektu, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, un kāda ir nepieciešamā līdzība, lai objektu, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, varētu uzskatīt par tādu, ar kuru tiek pārkāptas autortiesības uz darbu.
- 22 Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2001/29 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fonogrammu producentam ar šo normu piešķirtās ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt savas fonogrammas reproducēšanu ļauj šim producentam iebilst pret to, ka kāda trešā persona izmanto no tā fonogrammas paņemtu kādu – pat ļoti īsu – skaņu fragmentu, lai šo fragmentu iekļautu citā fonogrammā, izņemot gadījumus, kad šis fragments šajā darbā ir iekļauts grozītā formā un nav atpazīstams ar dzirdi (skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Pelham u.c.*, C-476/17, EU:C:2019:624, 39. punkts).
- 23 Pamatojoties uz Tiesas spriedumu *Pelham u.c.*, varētu saprast, ka, lai varētu uzskatīt, ka ir pārkāptas ekskluzīvās tiesības uz darbu, kādām autoram ir jābūt saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 2., 3. un 4. pantu, ir jāpārbauda, vai darbs ir atpazīstams objektā, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības. Ja tas tā būtu, rodas jautājumi par to, kā būtu jāveic novērtējums un kas tieši ir nepieciešams, lai darbs būtu atpazīstams objektā, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības. Ja, turpretī, pārbaudē nav jāpievērš īpaša uzmanība tam, vai darbs ir atpazīstams objektā, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, jautājums drīzāk ir par to, vai ir jāpārbauda, vai objekta radītais kopējais iespaids atšķiras no darba radītā iespaida, vai kam vēl būtu jāpievērš īpaša uzmanība pārbaudē.
- 24 Šajā kontekstā var veikt arī salīdzinājumu ar to, kas ir piemērojams citās intelektuālā īpašuma tiesību jomās. Gadījumos, kad ir noticis iespējams Kopienas dizainparauga pārkāpums, izšķirošais faktors ir tas, vai dizainparaugs, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, rada vai nerada atšķirīgu kopējo iespaidu (skat. Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem 10. panta 1. punktu). Savukārt attiecībā uz preču zīmēm sajaukšanas iespējamība no sabiedrības puses ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus ar lietas apstākļiem saistītos faktorus (skat., piemēram, spriedumu, 1999. gada 22. jūnijs, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 18. punkts). Šajā ziņā jānorāda, ka atbilstošie tiesību akti ir formulēti atšķirīgi attiecībā uz konkrēto ekskluzīvo tiesību apjomu.

- 25 Attiecībā uz darba aizsardzības apjomu Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2001/29 2. pantā noteiktajai aizsardzībai ir jābūt ar plašu piemērojamību (spriedums, 2009. gada 16. jūlijs, *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, 40.–43. punkts). Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka nekas Direktīvā 2001/29 nedod pamatu uzskatīt, ka aizsardzības apjoms būtu atkarīgs no eventuālām radošās izpaušmes iespēju atšķirībām dažādu kategoriju darbu īstenošanā (skat. spriedumu, 2011. gada 1. decembris, *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, 97. punkts). Tiesa ir piebildusi, ka aizsardzības apjoms nav atkarīgs no tā autora radošās brīvības pakāpes un ka tas līdz ar to nav mazāks par aizsardzības apjomu, kas attiecināms uz jebkuru darbu (skat. spriedumu *Cofemel*, 35. punkts). Tomēr no šiem spriedumiem nav skaidri saprotams, vai Tiesas nolēmumi attiecas uz oriģinalitātes nozīmīgumu salīdzinājumā ar darba aizsardzības apjomu vai, kā to saprot *Patent- och marknadsöverdomstolen*, liek konstatēt, ka dažādu veidu autortiesību darbi – fotogrāfiskie darbi, lietišķās mākslas darbi un citu veidu darbi – būtu jāvērtē un jāaizsargā vienādi.
- 26 Citās intelektuālā īpašuma tiesību jomās ir skaidri norādīts, ka atšķirtspējai vai individuālajam raksturam ir nozīme attiecībā uz aizsardzības apjomu. Piemēram, Tiesa ir norādījusi, ka, jo augstāka ir preču zīmes atšķirtspēja, jo lielāka ir sajaukšanas iespēja (skat., piemēram, spriedumu, 1997. gada 11. novembris, *SABEL / Puma, Rudolf Dassler Sport*, C-251/95, EU:C:1997:528, 24. punkts, un spriedumu, 1999. gada 22. jūnijs, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 20. punkts). Turklāt Regulas par Kopienas dizainparaugiem 10. pantā ir paredzēts, ka, novērtējot aizsardzības apjomu, ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju, izveidojot dizainparaugu. Saskaņā ar 6. pantu šis pats faktors ir jāņem vērā, novērtējot dizainparauga individuālo raksturu. Jautājums ir par to, vai šī pieeja, proti, saikne starp atšķirtspēju vai individuālo raksturu, no vienas puses, un aizsardzības apjomu, no otras puses, tādā pašā veidā ir piemērojama autortiesību jautājumos saistībā ar darba oriģinalitāti un tam piešķirtās aizsardzības apjomu.
- 27 *Patent- och marknadsöverdomstolen* ieskatā ir piemēroti uzskatīt, ka oriģinalitātes pakāpei ir nozīme attiecībā uz aizsardzības apjomu. Jo oriģinālāks – jeb unikālāks un mākslinieciski individuālāks – ir darbs, jo lielākam vajadzētu būt tā aizsardzības apjomam.
- 28 Novērtējot darba aizsardzības apjomu, rodas arī jautājums, kāda nozīme ir tam, ka citi līdzīgi lietišķās mākslas objekti ir radīti pirms vai – neatkarīgi un neko nezinot par dabu – pēc darba radīšanas.
- 29 Tāpat kā novērtējumā par to, vai lietišķās mākslas objekts ir aizsargājams kā darbs, var arī jautāt, kāda nozīme pārkāpuma novērtējumā un aizsardzības apjoma novērtējumā ir tam, ka darbs un objekts, ar kuru, iespējams, tiek pārkāptas autortiesības, sastāv no elementiem, kas ir atrodami kopējos dizainparaugos, vai to pamatā ir agrāki dizainparaugi vai pastāvoša tendence dizainparaugu jomā, un tie ir šādu agrāku dizainparaugu vai pastāvošas tendences vienkārši varianti.